

Σκίτσο του Τάσου Αναστασίου

περιεχόμενα

editorial

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Αλέξης Τσίπρας

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Ο Ντέιβιντ Χάρβεϊ στην Αθήνα (συνέντευξη στο Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς)

2. Παρουσίαση του βιβλίου *Ο χώρος στην αριστερή σκέψη*

3. Συνάντηση με εκπρόσωπο του Διεθνούς Κέντρου Μιράντα

4. Διήμερο αλληλεγγύης στον ελληνικό λαό

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

1. Η Δημοκρατία της Βαϊμάρης και οι σημερινές «αναβιώσεις» της

2. Η Πολιτική Οικονομία του δημόσιου χρέους και της λιτότητας στην ΕΕ

3. Το 10ο τεύχος του περιοδικού transform! στα ελληνικά

2. Πραγματικές ουτοπίες στο σοσιαλισμό και πέρα από αυτόν

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Θερινό Πανεπιστήμιο του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς (17- 22 Ιουλίου, Πορταριά Πηλίου)

2. Σεμινάριο του δικτύου transform! και του Ιδρύματος Ρόζα Λούξεμπουργκ στην Πορταριά

editorial

Το παρόν 8ο τεύχος του Ενημερωτικού Δελτίου καλύπτει, κατ'εξαιρεση, τους δύο πρώτους μήνες του καλοκαιριού. Αυτό δεν οφείλεται σε κάποια χαλάρωση της συντακτικής ομάδας λόγω της θερινής ραστώνης-πού τέτοια τύχη; Αντίθετα, είναι αποτέλεσμα της ιστορικής συγκυρίας στην οποία ζούμε και των μεγάλων απαιτήσεών της.

Ο Ιούνιος ήταν ο μήνας της δεύτερης μεγάλης εκλογικής μάχης που έγινε στη χώρα μας σε διάστημα περίπου ενός μήνα, εξ αιτίας της αδυναμίας της ΝΔ να σχηματίσει κυβέρνηση συνεργασίας με το (πάντα) πρόθυμο ΠΑΣΟΚ και την (τότε) απρόθυμη ΔΗΜΑΡ. Από την επομένη των εκλογών της 6ης Μαΐου, όλες και όλοι ριχτήκαμε πάλι στην μάχη για την επιτυχία του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ με την κρυφή ελπίδα κατάκτησης ακόμα και της πρώτης θέσης (!), για να πάρουν τα όνειρα εκδίκηση...

Στην πορεία προς τις εκλογές της 17ης Ιουνίου, το προσωπικό του ΙΝΠ συνέχισε και ενέτεινε τις δράσεις που είχε αναλάβει από την προηγούμενη εκλογική αναμέτρηση: α) τη συμβολή του στις επεξεργασίες της Επιτροπής Πολιτικής Σχεδιασμού του ΣΥΡΙΖΑ την οποία τροφοδοτούσε με αναλύσεις του, β) την ενημέρωση του διεθνούς κοινού για τις εξελίξεις στην Ελλάδα, γ) την παρακολούθηση μέρους του διεθνούς τύπου. Στο πλαίσιο αυτό, συνεχίστηκε η έκδοση στα αγγλικά του έκτακτου

εβδομαδιαίου ενημερωτικού δελτίου του transform! για την πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα, την ευθύνη του οποίου είχε ο Σταύρος Παναγιωτίδης (μπορείτε να βρείτε τα τεύχη του έκτακτου δελτίου στην ιστοσελίδα του ΙΝΠ, <http://www.poulantzas.gr/transform.php?PHPSESSID=8a7e5c165c9a16a214d51de80308f64f> ή στην ιστοσελίδα του transform!, <http://www.transformnetwork.org>). Ταυτόχρονα, κυρίως ο Γιάννης Μπουρνούς αλλά και άλλα μέλη της συντακτικής ομάδας έδωσαν δεκάδες συνεντεύξεις σε ΜΜΕ από όλο τον κόσμο που είχαν συρρεύσει στην Ελλάδα για να παρακολουθήσουν τη «μητέρα των μαχών». Μια ανάσα πριν από τις εκλογές, στις 15 και 16 Ιουνίου, είδαμε και πάθαμε να πείσουμε το Λουδοβίκο Κωτσονόπουλο να αφήσει τα τρέχοντα προεκλογικά του καθήκοντα και να ταξιδέψει στην Πορτογαλία προκειμένου να συμμετάσχει σε διήμερο αλληλεγγύης στον ελληνικό λαό, που οργάνωσε στη Λισσαβόνα το Μπλόκο της Αριστεράς.

Τα αποτελέσματα των εκλογών είναι γνωστά. Στην Ελλάδα δεν σχηματίστηκε τελικά μια κυβέρνηση με πυρήνα τη ριζοσπαστική αριστερά η οποία θα μπορούσε να συμβάλλει καθοριστικά στην αλλαγή των συσχετισμών στην ΕΕ, αλλά μια τρικομματική κυβέρνηση μνημονιακής συνεργασίας από τη ΝΔ, το (πάντα) πρόθυμο ΠΑΣΟΚ και την (αυτή τη φορά) πρόθυμη ΔΗΜΑΡ. Η δικαιολογημένη λύπη για την αδυναμία κατάκτησης της πρώτης θέσης μετριάστηκε από την μεγάλη αύξηση της δύναμης του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ που με το 28% είναι σήμερα όχι μόνο η ελπίδα του ελληνικού λαού για μια άλλη

πολιτική, αλλά και ένα κόμμα στο οποίο αναφέρονται ως πρότυπο όλες οι πολιτικές δυνάμεις της ευρωπαϊκής και παγκόσμιας ριζοσπαστικής αριστεράς.

Η κατάσταση περιορισμένης χρονικής διαθεσιμότητας του προσωπικού του ΙΝΠ δεν βελτιώθηκε μετά τις εκλογές. Μάλλον το αντίθετο συνέβη. Αφ' ενός, το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης στο εξωτερικό για τις ελληνικές εξελίξεις όχι μόνο δεν μειώθηκε αλλά μάλλον αυξήθηκε. Με πρωτοβουλία του ΙΝΠ, εκδόθηκε ένα επιπλέον έκτακτο ενημερωτικό δελτίο του transform! για την μετεκλογική κατάσταση στην Ελλάδα, ενώ συνεχίστηκαν με αμείωτη ένταση τα αιτήματα είτε για συναντήσεις με ξένες αποστολές είτε για συνεντεύξεις σε διεθνή ΜΜΕ. Σ' αυτό το πλαίσιο, μεταξύ άλλων, έγινε συνάντηση στα γραφεία του Ινστιτούτου με τον Βίκτορ Αλβαρέζ, επικεφαλής οικονομολόγο του Κέντρου Μιράντα της Βενεζουέλας, ενώ πρόσφατα το Ινστιτούτο φιλοξένησε επί μία εβδομάδα την Χίλαρ Γουέινραϊτ, εκδότρια του αγγλικού περιοδικού Red Pepper και συνεργάτιδα του Διεθνούς Ινστιτούτου (Transnational Institute-TNI) του Άμστερνταμ, η οποία σε συνεργασία με μέλη του Δ.Σ. και ερευνητές του ΙΝΠ, μελέτησε διάφορες πτυχές του «φαινομένου ΣΥΡΙΖΑ» καθώς και τη γενικότερη πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα. Αφ' ετέρου, το προσωπικό του ΙΝΠ συνέχισε την καθημερινή και πολύωρη προετοιμασία τόσο του σεμιναρίου του transform! και του Ιδρύματος Ρόζα Λούξεμπουργκ με τίτλο «Η ΕΕ και η Αριστερά τον καιρό της κρίσης», όσο και κυρίως του Θερινού Πανεπιστημίου του ΚΕΑ που θα γίνουν στην Πορταριά του Πηλίου, το πρώτο από την

Δευτέρα 16 μέχρι την Τετάρτη 18 και το δεύτερο από την Τρίτη 17 μέχρι το Σάββατο 22 Ιουλίου.

Παρά τις παραπάνω απαιτητικές υποχρεώσεις, το ΙΝΠ κατάφερε, αυτή τη δύσκολη περίοδο, να πραγματοποιήσει, σε συνεργασία με τα Ενθέματα της Αυγής και το red notebook, μια πολύ επιτυχημένη εκδήλωση με ομιλητή τον Ντέιβιντ Χάρβεϊ (συνέντευξη του οποίου υπάρχει στο παρόν τεύχος) και να διοργανώσει την παρουσίαση του βιβλίου των Ντίνας Βαϊου και Κωστή Χατζημιχάλη *Οχώρος στην αριστερή σκέψη*. Την ίδια αυτή περίοδο, εκδόθηκαν τα βιβλία *Η Δημοκρατία της Βαϊμάρης και οι σημερινές «αναβιώσεις» της*, με κείμενα των Μανώλη Αγγελίδη, Κατερίνα Καρακάση, Δημοσθένη Παπαδάτου-Αναγνωστόπουλου, Χρήστου Χατζηϊωσήφ και πρόλογο του Μάκη Κουζέλη (σειρά Παρεμβάσεις), ενώ κυκλοφόρησε και το 10ο τεύχος της ελληνικής έκδοσης της ευρωπαϊκής επιθεώρησης transform! με τίτλο «Ευρώπη: Η δημοκρατία σε κίνδυνο».

Το ΙΝΠ εξέδωσε και δύο βιβλία στα αγγλικά. Το πρώτο περιέχει την 5η Ετήσια Διάλεξη στη μνήμη του Νίκου Πουλαντζά «Real Utopias in and beyond Capitalism: Taking the “Social” in Socialism Seriously» («Πραγμα-τικές ουτοπίες στον καπιταλισμό και πέρα από αυτόν»), με συγγραφέα τον Έρικ Όλιν Ράϊτ. Η ελληνική έκδοση της διάλεξης θα είναι έτοιμη τον Σεπτέμβριο. Το δεύτερο, το οποίο έχουν επιμεληθεί η Έλενα Παπαδοπούλου και ο Γαβριήλ Σακελλαρίδης, φέρει τον τίτλο *The Political Economy of Public Debt and Austerity in the EU* (*Η πολιτική οικονομία του δημόσιου*

χρέους και της λιτότητας στην ΕΕ). Όλες οι παραπάνω εκδόσεις είναι αποτέλεσμα συνεργασίας του ΙΝΠ και των εκδόσεων Νήσος.

Παραθέτοντας τις παραπάνω υποχρεώσεις και δραστηριότητές μας στους μήνες Ιούνιο και Ιούλιο, ελπίζουμε να σας πείσαμε για τους λόγους που μας οδήγησαν στην έκδοση αυτού του «διπλού» τεύχους, στο οποίο περίοπτη θέση έχει η πολύ ενδιαφέρουσα συνέντευξη που έδωσε στον Λουδοβίκο Κωτσονόπουλο, τη Βαγγία Λυσικάτου και τον Δημοσθένη Παπαδάτο-Αναγνωστόπουλο ο σύντροφος Αλέξης Τσίπρας, πρόεδρος του ΣΥΝ και επικεφαλής της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ. Γνωρίζοντας τις υποχρεώσεις του, καθώς και την καθημερινή μεγάλη πίεση από τα ΜΜΕ του κόσμου όλου, θέλουμε να τον ευχαριστήσουμε θερμά για τον χρόνο που μας διέθεσε.

Τον Αύγουστο θα ξεκουραστούμε και το ίδιο επιθυμούμε δί'εσάς. Θα τα ξαναπούμε τον Σεπτέμβριο. Χ.Γο.

Συντακτική ομάδα: Χάρης Γολέμης, Λουδοβίκος Κωτσονόπουλος, Βαγγία Λυσικάτου, Γιάννης Μπουρνούς, Σταύρος Παναγιωτίδης, Παναγιώτης Πάντος, Έλενα Παπαδοπούλου, Στέλιος Φωτεινόπουλος

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Συνέντευξη με τον Αλέξη Τσίπρα, πρόεδρο της Κ.Ο. του ΣΥΡΙΖΑ

1. Μέσα σε ένα μήνα ο ΣΥΡΙΖΑ «μεταμορφώθηκε» από πολιτική δύναμη του 4-5% σε αξιωματική αντιπολίτευση. Πού αποδίδετε την εξέλιξη αυτή; Ποιες προοπτικές ανοίγονται για το χώρο;

Κατ αρχήν είναι εκρηκτικές οι κοινωνικές μεταβολές, τις οποίες προκάλεσε το Μνημόνιο στα δύο χρόνια εφαρμογής του. Ευρύτατα στρώματα διολισθαίνουν με απίστευτους ρυθμούς προς τη φτώχεια, η ανεργία θερίζει, η ανασφάλεια έχει γενικευθεί. Και το χειρότερο, η πλειοψηφία της κοινωνίας είναι πια πεισμένη ότι όλα αυτά είναι απολύτως αναποτελεσματικά, και ότι μέσα από αυτή την πολιτική δεν υπάρχει καμιά προοπτική εξόδου από την κρίση. Το Μνημόνιο καταστρέφει τον κοινωνικό ιστό, και αυτό που θα αφήσει πίσω του είναι μόνο συντρίμια. Εμείς από την πρώτη στιγμή προσανατολιστήκαμε στην υπεράσπιση της κοινωνίας. Συμβάλλαμε με όλες μας τις δυνάμεις στα κινήματα αντίστασης και στις πρωτοβουλίες αλληλεγγύης, δώσαμε την μάχη στο πολιτικό το οικονομικό και το ιδεολογικό πεδίο, αναδείξαμε τον εναλλακτικό δρόμο, μιλήσαμε σοβαρά για την ανάγκη της ενότητας, βάλαμε ως πολιτικό στόχο την κυβέρνηση της αριστεράς. Και αυτό συσπείρωσε γύρω μας τον κόσμο, προκαλώντας το άλμα στο 17 και κατόπιν στο 27%. Σήμερα το παραδοσιακό δικομματικό

μπλοκ βρίσκεται σε κατάσταση αποσύνθεσης. Χρειάστηκαν αποκάλυπτες εξωτερικές παρεμβάσεις και μια εκστρατεία κατατρομοκράτησης για να κερδίσει οριακά, συνασπίζοντας τις δυνάμεις που του απέμειναν. Ο ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ εδραιώνεται πλέον ως δύναμη κοινωνικής αντίστασης, αλλά και ως δύναμη ανατροπής και εναλλακτικής διεξόδου. Αυτό αυξάνει φυσικά τις απαιτήσεις σε κάθε επίπεδο.

2. Η οργανωτική αναδιάρθρωση του ΣΥΡΙΖΑ, που είχε απασχολήσει και παλιότερα τον κόσμο της Αριστεράς, μετά τη 17η Ιουνίου γίνεται επιτακτικά αναγκαία. Προς ποια κατεύθυνση θεωρείτε ότι θα πρέπει να κινηθεί ο ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να ανταποκριθεί, αφ' ενός στην πρωτόγνωρη κοινωνική συνθήκη και, αφ' ετέρου, στον αναβαθμισμένο ρόλο που έχει πλέον στην κεντρική πολιτική σκηνή;

Υπάρχει ένα τεράστιο πλήθος, πολύ μεγαλύτερο από την δύναμη που είχαμε καταγράψει ποτέ μέχρι τώρα. Μας έδωσε την εμπιστοσύνη και την ελπίδα του, μας παρακολουθεί περιμένει από εμάς, όχι μόνο αυτοί και αυτές που μας ψήφισαν, αλλά και αυτοί που από φόβο ή για κάποιον άλλο λόγο επέλεξαν να μην το κάνουν. Οφείλουμε να συναντηθούμε με αυτό τον κόσμο, να μετατρέψουμε μια ευρεία εκλογική και πολιτική στήριξη προς την Αριστερά, σε ενεργή κοινωνική και πολιτική στάση. Είναι πια ώρα για μια μεγάλη Αριστερά που θα παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στην υπεράσπιση της κοινωνίας, που θα διεκδικήσει την ηγεμονία απέναντι στον νεοφιλελευθερισμό που καταρρέει στην Ελλάδα και την Ευρώπη. Για να σταθούμε

με επάρκεια στις νέες συνθήκες χρειαζόμαστε νέους τρόπους λειτουργίας, οργάνωση παντού, νέα συγκρότηση. Πρέπει λοιπόν να συνθέσουμε όλα τα ρεύματα που συγκλίνουν πια στον χώρο του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ, από την αριστερή σοσιαλδημοκρατία έως την ριζοσπαστική Αριστερά και τη ριζοσπαστική οικολογία, σε μια νέα, ενιαία αριστερή ριζοσπαστική ταυτότητα. Μια ταυτότητα, το βάρος της οποίας δεν θα βρίσκεται πια στην προέλευση, ούτε στην διαφοροποίηση από άλλες ταυτότητες, αλλά στην εναλλακτική προοπτική. Για αυτό ο μετασχηματισμός του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ πρέπει να είναι μια βαθύτατα πολιτική διαδικασία. Να ενισχύει όχι μόνο τα πολιτικά, αλλά και τα κινηματικά μας χαρακτηριστικά, να υπερβαίνει προβλήματα που κουβαλάμε από παλιά, και το κυριότερο, να κερδίζει την εμπιστοσύνη των ανθρώπων που αναζητούν προοπτική και διέξοδο.

3. Στην Ευρώπη παρατηρείται μια ορισμένη μεταστροφή του κλίματος, καθώς πληθαίνουν οι συζητήσεις για την ανάγκη λήψης αναπτυξιακών μέτρων. Με δεδομένη ωστόσο την εμμονή στη λιτότητα, κατά πόσο μπορούν να αποδώσουν τα μέτρα αυτά; Από την άλλη πλευρά, μπορεί η ευρωπαϊκή Αριστερά να θέσει σήμερα με αξιώσεις το ζήτημα της επανίδρυσης της Ευρώπης; Ποια θα ήταν τα βασικά σημεία μιας τέτοιας διαδικασίας;

Η όποια μεταστροφή του κλίματος δεν φαίνεται ακόμα να έχει επηρεάσει τις αποφάσεις που λαμβάνονται, πολύ περισσότερο όταν απέναντί μας έχουμε μια κρίση που περνάει με ταχύτητα από την μια χώρα στην άλλη.

Η κατάσταση που διαμορφώνεται σήμερα δεν δείχνει να είναι διαχειρίσιμη. Και αυτό γιατί οι κυρίαρχοι κύκλοι στην Ευρώπη επιμένουν στην πολιτική της ύφεσης και των σκληρών δημοσιονομικών περιορισμών, δηλαδή σε αυτό που τρέφει την κρίση αντί να την αντιμετωπίζει. Βρισκόμαστε λοιπόν σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Είναι ανάγκη να κάνουμε μια στροφή προς μια κοινωνική δημοκρατική Ευρώπη, χειραφετημένη από τις αγορές και το κεφάλαιο. Αυτό δεν θα γίνει φυσικά χωρίς συγκρούσεις και χωρίς αμφισβήτηση των σημερινών συσχετισμών δύναμης. Και το ιστορικό καθήκον πέφτει στις πλάτες της Αριστεράς που καλείται να διαμορφώσει την πολιτική, τις συμμαχίες και την κοινωνική δυναμική για μια τέτοια στροφή. Δεν αρκεί να επιβεβαιώνεται η ανάλυσή σου, πρέπει να έχεις σοβαρή εναλλακτική στρατηγική. Επομένως, τα πιο βασικά πράγματα που πρέπει να γίνουν είναι: πρώτον, ο συντονισμένος αγώνας σε εθνικό και ταυτόχρονα σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Δεύτερον, η συγκρότηση μιας πολιτικής ατζέντας που θα αμφισβητεί την κυριαρχία των αγορών πάνω στα κράτη και τις κοινωνίες. Και τρίτον, μια νέα κοινωνική συμμαχία για την προώθηση της εναλλακτικής στρατηγικής, επίσης ταυτόχρονα σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Μπορεί σήμερα τα μεγέθη της Αριστεράς να φαίνονται μικρά για κάτι τέτοιο. Ας μην ξεχνάμε όμως ότι τα μεγέθη αυτά αντιστοιχούν στην προ κρίσης εποχή, και ότι το ελληνικό παράδειγμα, ακόμα και αν δεν κατάφερε να κερδίσει την εξουσία και να παρέμβει στους ευρωπαϊκούς θεσμούς, έδειξε ότι η σημερινή συγκυρία είναι περισσότερο παρά ποτέ ανοιχτή

σε ριζοσπαστικές αλλαγές.

4. Η προγραμματική συμφωνία των τριών κομμάτων του κυβερνητικού συνασπισμού αποτελεί οδηγό για εξάντληση της τετραετίας. Αφήνουν οι δηλώσεις αυτές περιθώρια για μεταβολή του πυρήνα των πολιτικών του Μνημονίου;

Οι προγραμματικές αλλαγές, κρίνονται από τον βαθμό υλοποίησής τους. Αυτό που βλέπει κανείς στο κείμενο των τριών κομμάτων, είναι ότι το κομμάτι που αφορά την επαναδιαπραγμάτευση του Μνημονίου έχει εγκαταλειφθεί ήδη. Παραμένει μόνο το ζήτημα της επιμήκυνσης που αποτελεί, ούτως η άλλως, πρόβλεψη του Μνημονίου και επομένως δεν πρόκειται για επαναδιαπραγμάτευση. Αλλά και αυτό είναι αμφίβολο αν θα γίνει, με δεδομένες τις επιθετικές δηλώσεις των γερμανών αξιωματούχων πάνω στο θέμα. Κατά τα άλλα υπάρχουν ασάφειες μάλλον πονηρές. Για παράδειγμα όταν μιλούν για «δίκαιο φορολογικό σύστημα», η Νέα Δημοκρατία εννοεί μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων στο 15%, ενώ η ΔΗΜΑΡ αύξηση της συμμετοχής του πλούτου και του κεφαλαίου στην φορολογία. Τι από τα δύο θα υλοποιηθεί; Δεν είδαμε επίσης τίποτα για τον ρόλο του δημοσίου στις τράπεζες, από την στιγμή που είναι κάτοχος της πλειοψηφίας των μετοχών τους. Αντιθέτως είδαμε να επικεντρώνουν τις προσπάθειές τους στην αναθεώρηση του κανονισμού της Βουλής ώστε να έχουμε τρεις συμπολιτεύσεις με περισσότερα δικαιώματα έναντι της αξιωματικής αντιπολίτευσης του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ. Αυτά δεν είναι ενθαρρυντικά σημάδια. Σε κάθε περίπτωση η κυβέρνηση θα κριθεί από τα μέτρα που θα πάρει, όχι από τις προγραμματικές της

διακηρύξεις. Ας μην ξεχνάμε ότι έχει να υλοποιήσει μια πολιτική που οξύνει την ύφεση, οδηγεί σε πρωτοφανή επίπεδα την κοινωνική δυστυχία και εντείνει την αγανάκτηση του κόσμου. Η πολιτική αυτή δεν μπορεί πια να φτάσει πολύ μακριά.

5. Οι πολιτικές λιτότητας έχουν διαρρήξει ανεπανόρθωτα τον κοινωνικό ιστό, θα μπορούσε ένα κόμμα της Αριστεράς να αποτελέσει το ίδιο μοχλό αποκατάστασης της κοινωνικής συνοχής – και με ποιους τρόπους; Με δεδομένο μάλιστα ότι σε αντίθεση με ό,τι συνέβαινε την πρώτη περίοδο της Μεταπολίτευσης, η σημερινή άνοδος της Αριστεράς δεν σημαίνει και οργανωτική δέσμευση ή κινητοποίηση υπέρ των κομμάτων της.

Αυτό που μπορεί και πρέπει να κάνει τώρα η Αριστερά είναι να ενεργοποιήσει τις κοινωνικές δυνάμεις. Να στήσει δίκτυα αντίστασης και αλληλεγγύης, να δημιουργήσει υποδείγματα κοινωνικής δράσης απέναντι στην κρίση, να δείξει στην κοινωνία ότι μπορεί και πρέπει να υπερασπιστεί την συνοχή και την προοπτική της. Σε δεύτερο επίπεδο, πρέπει να συγκροτήσει μια μεγάλη κοινωνική και πολιτική συμμαχία πάνω σε ένα εναλλακτικό σχέδιο και να προχωρήσει μπροστά, χωρίς δισταγμούς και αμφιβολίες. Ένα κόμμα της Αριστεράς ίσως να μην μπορεί με την κοινωνική του παρέμβαση να αποκαταστήσει πλήρως τον διαρρηγμένο κοινωνικό ιστό. Αυτό όμως μπορεί να το κάνει μια κυβέρνηση της Αριστεράς, και ένα αριστερό εναλλακτικό πρόγραμμα.

Και οι προϋποθέσεις για ένα τέτοιο ιστορικό βήμα, διαμορφώνονται μέσα στην καθημερινή πολιτική και κοινωνική μας δράση.

6. Στις 17 Ιουνίου, η νεοναζιστική Χρυσή Αυγή κατέγραψε για δεύτερη φορά ένα πρωτόγνωρο εκλογικό ποσοστό. Φάνηκε, έτσι, ότι οι ψηφοφόροι της δεν αγνοούσαν περί τίνος επρόκειτο, και ότι το ρεσιτάλ βίας εναντίον μεταναστών και αριστερών στο οποίο επιδόθηκε η οργάνωση μετά την βη Μάη, όχι μόνο δεν της κόστισε πολιτικά, αλλά αντίθετα, επιβραβεύθηκε στις κάλπες από εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες. Υπάρχουν λάθη και ολιγωρίες από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ στο θέμα αυτό; Πώς σκέφτεστε να το αντιμετωπίσετε;

Θεωρώ ότι η Αριστερά είναι ξεκάθαρη απέναντι στο φασιστικό φαινόμενο, από την πρώτη στιγμή της εμφάνισής του. Από την άλλη πλευρά, αυτή η ομάδα έχει σιωπηρή ή και λιγότερο σιωπηρή ανοχή τόσο από τα κυρίαρχα ΜΜΕ όσο και από το πολιτικό κατεστημένο. Οι φασίστες είναι πάντα ένα χρήσιμο εργαλείο για την εξουσία. Για να τους συμψηφίζει με την Αριστερά ως «τα δύο άκρα», για να καλύπτει την απουσία μεταναστευτικής πολιτικής και πολιτικής για την ασφάλεια, για να κολακεύει τα πιο αντιδραστικά ρατσιστικά και ξενοφοβικά αισθήματα που εκδηλώνονται σε κάποια στρώματα. Έτσι, η καθημερινή τους δράση, τα μαχαιρώματα και οι επιθέσεις είτε αποσιωπώνται είτε προβάλλονται ως ενέργειες δικαιολογημένες εκ των πραγμάτων. Η ανοχή της αστυνομίας απέναντί τους

είναι επίσης σκανδαλώδης. Στην παρούσα συγκυρία, στράφηκε μαζικά προς αυτούς μια μερίδα ψηφοφόρων επιλέγοντας απέναντι στην κρίση μια αντιπολιτική αντιδημοκρατική στάση, σε συσκευασία αρβύλα – ξυρισμένο κεφάλι – τατουάζ με σβάστικες. Το φαινόμενο είναι σύνθετο. Χρειάζεται διεξοδική ανάλυση και πολυεπίπεδη πολιτική και κοινωνική δράση. Είναι ζήτημα αξιοπρέπειας για την κοινωνία να ξαναβάλει τους φασίστες στο περιθώριο και να τους απομονώσει πλήρως.

Την συνέντευξη πήραν οι Λουδοβίκος Κωτσονόπουλος, Βαγγία Λυσικάτου και Δημοσθένης Παπαδάτος-Αναγνωστόπουλος

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ

Ο Ντέιβιντ Χάρβεϊ στην Αθήνα

Την Τρίτη 26 Ιουνίου 2012 το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς, τα Ενθέματα της εφημερίδας Η ΑΥΓΗ και το Rednotebook, με αφορμή την επίσκεψη του Ντέιβιντ Χάρβεϊ στην Αθήνα, διοργάνωσαν εκδήλωση με θέμα: «Οι πολιτικές επιπτώσεις της καπιταλιστικής κρίσης: Ο νεοφιλελευθερισμός ενάντια στη δημοκρατία».

Ο Ντέιβιντ Χάρβεϊ στην εξαιρετικά ενδιαφέρουσα ομιλία του έκανε μια αναδρομή στην ιστορία του νεοφιλελευθερισμού ως ιδεολογικού ρεύματος και ως πολιτικού προγράμματος και αναφέρθηκε στις ομοιότητες της πολιτικής πρακτικής του νεοφιλελευθερισμού της δεκαετίας του 1970 με την αντίστοιχη της τρέχουσας περιόδου. Ταυτόχρονα υπογράμμισε την αναγκαιότητα συγκρότησης ενός πολιτικού υποκείμενου που θα είναι σε θέση να αντισταθεί στη κυριαρχία του νεοφιλελευθερισμού. Τέλος, στο κλείσιμο της ομιλίας του στάθηκε στο ιδιαίτερα επίκαιρο ζήτημα της σχέσης κόμματος και κινήματος αξιοποιώντας πληθώρα παραδειγμάτων από όλο τον κόσμο.

Στο πλαίσιο της εκδήλωσης ο Ντέιβιντ Χάρβεϊ παραχώρησε στο Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς την

ακόλουθη συνέντευξη:

1. Αναφέρεστε συχνά στην άποψη του Ανρί Λεφέμπρ σύμφωνα με την οποία ο καπιταλισμός επιβίωσε παράγοντας χώρο. Πώς θα περιγράφατε αυτή τη διαδικασία παραγωγής χώρου στην περίπτωση των μεσογειακών οικονομιών, όπως η Ελλάδα ή η Ισπανία;

Πιστεύω πως δεν υπάρχει κάτι ριζικά διαφορετικό σε σχέση με την παραγωγή χώρου σε άλλες καπιταλιστικές οικονομίες. Προφανώς, οποιαδήποτε διαδικασία συσσώρευσης κεφαλαίου προσαρμόζεται σε ένα ευρύ φάσμα πολιτιστικών παραδόσεων και καταναλωτικών συνηθειών. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ενώ από τη μία πλευρά ομογενοποιεί, από την άλλη τονίζει τις διαφορές. Έτσι, η διαδικασία παραγωγής χώρου μιας τυπικής μεσογειακής πόλης είναι συχνά καθοδηγούμενη από πολιτιστικές μορφές, οι οποίες ωστόσο διευκολύνουν την συσσώρευση κεφαλαίου. Σε γενικές γραμμές, η διαδικασία συσσώρευσης κεφαλαίου μπορεί να λάβει πολλές διαφορετικές μορφές και ως εκ τούτου δεν είναι απαραίτητο να φαίνεται σύμφωνη προς ένα ορισμένο σχέδιο. Το κεφάλαιο αξιολογεί θετικά την μοναδικότητα και την διαφορετικότητα, καθώς μπορεί να βασίσει πάνω τους ένα είδος μονοπωλίου. Για παράδειγμα, η έμφαση στην μοναδικότητα της Ακρόπολης συνεπάγεται ότι κανείς πρέπει να ταξιδέψει στην Ελλάδα για να την δει. Έτσι, ο καθένας προσπαθεί

να τονίσει την μοναδικότητα και αυτό αφορά και την μοναδικότητα των πολιτιστικών παραδόσεων, η οποία στις μέρες μας είναι στην ουσία ένας τρόπος εμπορευματοποίησης περιοχών. Ωστόσο, η πραγματική ένταση δημιουργείται όταν οι εμπορευματοποιημένες αυτές περιοχές καταλήγουν να έχουν τα ίδια καταστήματα, όταν λόγω χάρη βλέπουμε καταστήματα BENETTON σε κάθε εμπορικό κέντρο κάθε πόλης και στον αντίποδα των πραγμάτων που είναι πραγματικά μοναδικά από άποψη πολιτιστικού ύφους, διατροφικών συνηθειών, ακόμη και χρονικοτήτων, ρυθμών και ούτω καθεξής εύλογα αναρωτιέται κανείς «Γιατί ήρθα σε αυτή την πόλη;». Η γενική αρχή είναι ότι το κεφάλαιο πρέπει να εφευρίσκει αδιάλειπτα τρόπους παραγωγής χώρου γιατί είναι μια διαρκώς επεκτατική δύναμη. Η αέναη επανάληψη της παραγωγής και αναπαραγωγής του χώρου εξυπηρετεί ακριβώς αυτό το σκοπό. Όμως, το πώς το υλοποιεί στην κάθε περίπτωση είναι σημαντικά διαφοροποιημένο. Για αυτό και όταν βρίσκεται κανείς σε μια κινέζικη συνοικία θα διαπιστώσει ότι γίνεται με διαφορετικό τρόπο από ότι σε μια κορεατική συνοικία ή στην Μικρή Ιταλία και ούτω καθεξής. Το κοινό στοιχείο είναι ότι σε όλες τις περιπτώσεις συμβαίνει. Το κεφάλαιο εκμεταλεύεται τη διαφορετικότητα στο βαθμό που του επιτρέπει να δημιουργήσει μονοπώλια, διότι του προσφέρει τη δυνατότητα να παράγει χώρο κατά την διαδικασία επέκτασής του.

2. Στο έργο σας Μια σύντομη ιστορία του Νεοφιλελευθερισμού περιγράφατε τον νεοφιλελευθερισμό ως μια διαδικασία αναδιανομής της εξουσίας και του πλούτου προς όφελος των ελίτ. Κάνατε επίσης λόγο για μια αντεστραμμένη μορφή κενστανισμού, με την οποία το κράτος όχι μόνο δεν αδρανή, όπως διακηρύσσουν οι νεοφιλελεύθεροι πολιτικοί, αλλά αντ' αυτού παρεμβαίνει δραστικά στην οικονομία με στόχο την αναδιανομή του πλούτου υπέρ των ελίτ. Θεωρείτε ότι οι ιδέες αυτές ισχύουν και στην περίπτωση των πολιτικών λιτότητας που εφαρμόζονται σήμερα στην ΕΕ ή των πολιτικών σχεδίων, όπως το ελληνικό Μνημόνιο;

Η πολιτική της λιτότητας βασίζεται εξ ολοκλήρου σε ένα αναδιανεμητικό πρόγραμμα, το οποίο προσπαθεί πρωτίστως να επιλύσει τις δυσκολίες που ενυπάρχουν στη διαδικασία συσσώρευσης του κεφαλαίου σε βάρος των πιο ευάλωτων πληθυσμών. Βέβαια, η επίλυση των προβλημάτων της συσσώρευσης κεφαλαίου σημαίνει ως ένα βαθμό την διάσωση της καπιταλιστικής τάξης από τις ανοησίες και τις κερδοσκοπικές εξάρσεις της. Είναι κρίσιμο να μην μας διαφεύγει το γεγονός, ότι οι τραπεζίτες και οι κερδοσκόποι δεν έχουν πληγεί από όλη αυτή την κρίση, αλλά αντίθετα μέσω της έμφασης και της ιδεολογικά κατευθυνόμενης εμμονής στις πολιτικές λιτότητας έχουν κατορθώσει να μετακυλήσουν το κόστος της κρίσης στα ασθενέστερα στρώματα.

3. Στο βιβλίο σας Η Κατάσταση της Μετανεωτερικότητας υποστηρίζετε ότι η μετατόπιση των καπιταλιστικών οικονομιών προς μια κατεύθυνση ενίσχυσης του χρηματοπιστωτικού τομέα συνοδεύεται από έναν πολιτιστικό μετασχηματισμό. Δεδομένων των δομικών αλλαγών που υφίστανται οι καπιταλιστικές οικονομίες από την τρέχουσα παγκόσμια οικονομική κρίση, τι μορφές πολιτισμικής έκφρασης βλέπετε να αναδύονται;

Δεν είμαι πεισμένος ότι γινόμαστε μάρτυρες μιας πολιτισμικής αλλαγής. Οι πολιτισμικές αλλαγές, που περιγράφηκαν ως μετανεωτερικές, ήταν σε μεγάλο βαθμό το προκάλυμμα ενός νεοφιλελεύθερου προγράμματος. Στο βιβλίο *Η Κατάσταση της Μετανεωτερικότητας* δεν χρησιμοποίησα τον όρο νεοφιλελευθερισμός αλλά τον όρο ευέλικτη συσσώρευση. Σήμερα, σκεπτόμενος αναδρομικά διαπιστώνω ότι έπρεπε να είχα χρησιμοποιήσει από τότε τον όρο νεοφιλελευθερισμός. Απλώς δεν το έβλεπα. Είναι τόσο ενδιαφέρον όταν βιώνεις κάτι αλλά δεν μπορείς να το δεις καθαρά. Μόνο αναδρομικά μπορείς να κατανοήσεις πόσα πεδία αφορούσε η πολιτική της Θάτσερ, του Ρήγκαν, του Πινοσέτ και όλων αυτών. Θεωρώ λοιπόν τη μεταμοντέρνα μετατόπιση εν μέρει παράλληλη με την επικράτηση των νεοφιλελεύθερων οικονομικών. Τα νεοφιλελεύθερα οικονομικά εστίαζαν σε συγκεκριμένες πτυχές της οικονομίας, οι οποίες ενσωματώνονταν στα μεταμοντέρνα πρότυπα που αναδύονταν. Για παράδειγμα, η επιτάχυνση του χρόνου υλοποίησης της κατανάλωσης κατέστη πιο σημαντική στην

πορεία αυτής της διαδικασίας. Και ένας από τους τρόπους να πραγματοποιηθεί αυτή η επιτάχυνση είναι δίνοντας μεγαλύτερη έμφαση στην κατανάλωση του γεγονότος, στην κατανάλωση του θεάματος. Αυτό εξηγεί την μετανεωτερική προσκόλληση στην κοινωνία του θεάματος. Ο Γκυ Ντεμπόρ το είχε σκεφτεί από νωρίς. Υποστήριζε ότι το θέαμα καταναλώνεται αυτοστιγμεί. Αν το κεφάλαιο παρήγαγε μόνο προϊόντα που διαρκούν εκατό χρόνια, θα είχε σημαντικές δυσκολίες να διατηρήσει την *εμπορευσιμότητά* του. Για αυτό ορισμένες από τις πτυχές της μετανεωτερικότητας αφορούσαν την επιτάχυνση του μετανεωτερικού χρόνου και την εναλλαγή των μοδών. Γοργές κινήσεις για την αντικατάσταση ενός πράγματος με ένα άλλο, δημιουργία αγαθών που δεν έχουν μεγάλη διάρκεια και γρήγορα θεωρούνται ξεπερασμένα. Ας πάρουμε για παράδειγμα έναν Η/Υ και μια γραφομηχανή. Ποιος είναι ο χρόνος ζωής ενός υπολογιστή σε σύγκριση με τον αντίστοιχο μιας γραφομηχανής, που κρατούσε είκοσι χρόνια και οι άνθρωποι, οι δημοσιογράφοι λόγου χάρη συνέχιζαν να δουλεύουν με αυτή επί χρόνια. Κάτι τέτοιο είναι αδιανόητο στην περίπτωση ενός Η/Υ. Αλλάζουμε τους υπολογιστές μας κάθε λίγα χρόνια. Ως εκ τούτου, πολλές από τις πτυχές της μετανεωτερικότητας όχι απλώς δεν έχουν εξαλειφθεί αλλά έχουν ενταθεί. Τα iPad και τα iPod είναι ένα παράδειγμα της επιτάχυνσης του ρυθμού της καινοτομίας. Συνεπώς, αυτό που συμβαίνει δεν είναι μια ριζική αλλαγή αλλά η συνέχιση και η επιτάχυνση των διαδικασιών που ενυπήρχαν στον καπιταλισμό και οι οποίες ανέπτυξαν μεγαλύτερη ταχύτητα

κυρίως κατά τις δεκαετίες του 1970 και του 1980. Σήμερα η επιτάχυνσή τους είναι ακόμα μεγαλύτερη.

4. Έχετε χρησιμοποιήσει την έννοια του κοινωνικού κεφαλαίου, όπως διατυπώθηκε από τον Πιέρ Μπουρντιέ, προκειμένου να εξηγήσετε πώς ο καπιταλισμός χρησιμοποιεί τις υπάρχουσες πολιτισμικές διαφοροποιήσεις τόσο για την διασφάλιση του πολιτικού ελέγχου όσο και για την ενίσχυση της διαδικασίας συσσώρευσης του κεφαλαίου. Πιστεύετε ότι αυτό εξακολουθεί να είναι ένα χρήσιμο ερμηνευτικό εργαλείο ανάλυσης της ανόδου της άκρας δεξιάς σε όλη την Ευρώπη ή ακροδεξιών κινημάτων βάσης, όπως το Tea Party στις ΗΠΑ;

Ένα από τα ιδιαίτερος κρίσιμα προβλήματα που συνδέονται με τον καπιταλισμό είναι οι εγγενείς αντιφάσεις αυτού του είδους. Δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην πολιτισμική ιδιαιτερότητα ενισχύεται το ενδεχόμενο ανάπτυξης τοπικών φασισμών, και αυτός είναι ένας σημαντικός κίνδυνος. Ταυτόχρονα, ο καπιταλισμός στην προσπάθειά του να αντλήσει κέρδη από την μοναδικότητα μπορεί να την αφυδατώσει τόσο, ώστε να μην είναι δυνατόν πλέον να στήσει κανενός είδους «μονοπώλιο», να την καταστήσει δηλαδή ένα εμπόρευμα σαν όλα τα άλλα. Η αποκαλούμενη «Ντισειοποίηση» περιγράφει ακριβώς αυτή τη διαδικασία. Η εφαρμογή αρχών τύπου «Ντίσνεϋ» σε μετασχηματιζόμενα περιβάλλοντα εμπιάζει την Ιστορία, την κάνει να φαντάζει αποστειρωμένη. Και αποστειρώνοντας την Ιστορία τα πάντα χάνουν το ενδιαφέρον τους και διακυβεύεται η βιωσιμότητά τους. Κάπως έτσι προκύπτουν όλες αυτές οι αντιφάσεις. Αφενός η υπερ-

βολική έμφαση στην ομοιογένεια εξαλείφει κάθε ίχνος διαφοράς, αφετέρου όμως η υπερβολική υπογράμμιση της ιδιαιτερότητας αντιστοιχεί εν δυνάμει στην ιδέα μιας μοναδικής σχέσης με το κράτος, το οποίο δύναται με την σειρά του να εφαρμόζει πολιτικές αποκλεισμού και να κρίνει πως «κανένας άλλος δεν ανήκει εδώ». Βέβαια, και για το ίδιο το κεφάλαιο είναι δύσκολο να καταστρώσει μια διαφημιστική καμπάνια στη λογική «ελάτε στην Ουγγαρία για να δείτε ζωντανά την φασιστική κινητοποίηση», αν και από την στιγμή που το κεφάλαιο οργανώνει ξεναγήσεις στις φαβέλες ανά τον κόσμο μπορεί να κάνει λίγο πολύ τα πάντα. Υπό αυτήν την έννοια δεν θα μου προκαλούσε ιδιαίτερη εντύπωση αν διαφήμιζαν φασιστικές κινητοποιήσεις.

5. Ο ΣΥΡΙΖΑ στις πρόσφατες εκλογές έφτασε πολύ κοντά στην ανάληψη της εξουσίας. Σε ποια κατεύθυνση θεωρείτε ότι θα έπρεπε να κινηθούν οι μεταρρυθμίσεις μιας αριστερής κυβέρνησης, οι οποίες να αποτελούν βήματα προς μη-καπιταλιστικές εναλλακτικές μορφές κοινωνικής οργάνωσης;

Είναι πολύ δύσκολο να φανταστούμε τον κομμουνισμό σε μια μόνο χώρα. Πιστεύω πως αν η Αριστερά αναλάμβανε την εξουσία θα έπρεπε να ακολουθηθεί μια δυναμική διαδικασία μεταρρύθμισης και όχι έναν επαναστατικό μετασχηματισμό. Θα μπορούσατε να ακολουθήσετε ένα πρόγραμμα μεταρρύθμισης, που να ανοίγει το δρόμο σε πιο επαναστατικά κινήματα. Νομίζω, πως από όποια σκοπιά και να το δει κανείς η ελληνική πολιτεία έχει ανάγκη από μεταρρυθμίσεις. Παραδόξως, αυτό που θα πρέπει να κάνει η Αριστερά ως έναν βαθμό, είναι να μην υποτιμήσει την ανάγκη κάποιων αλλαγών,

απλώς και μόνο επειδή τυγχάνει να συμπίπτουν σε επίπεδο διακήρυξης με αυτές των αντιπάλων της. Χρειάζεται μεγαλύτερη διαφάνεια στην διακυβέρνηση, πρέπει να απαλλαγείτε από το πελατειακό κράτος. Όπως διάβασα και στο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να αποκτήσετε επιτέλους κτηματολόγιο, και να υπάρξει περιουσιολόγιο για όλους τους πολίτες. Ως εκ τούτου, παρότι ακούγεται παράδοξο, θα ήταν ένας πολύ έξυπνος ελιγμός να έρθετε και να πείτε στην τρόικα «εντάξει, εμείς οι αριστεροί θα εφαρμόσουμε αυτές τις μεταρρυθμίσεις που εισηγήστε, σχετικά με το πώς πρέπει να λειτουργεί το ελληνικό κράτος». Θεωρώ προφανώς, ότι μια μεταρρυθμιστική κυβέρνηση θα πρέπει να απομακρυνθεί από τις πολιτικές λιτότητας και να εφαρμόσει ένα μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα, το οποίο πιθανόν να βρίσκεται πιο κοντά στον Κένυς παρά στον Μαρξ, ώστε να σταθεροποιηθεί η κατάσταση - γιατί πιστεύω ότι ένα από τα πρώτα πράγματα που θα πρέπει να κάνετε είναι να ξεφορτωθείτε την Δεξιά και τους φασίστες. Και αυτό μπορεί να γίνει παίρνοντας όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους με το μέρος σας με στόχο την εφαρμογή του μεταρρυθμιστικού σας προγράμματος, το οποίο θα περιέχει μεταξύ άλλων την αύξηση του κατώτατου μισθού, την επιδίωξη της πλήρους απασχόλησης κλπ. Νομίζω αυτά είναι που πρέπει να κάνετε βραχυπρόθεσμα. Σε ένα πιο μακροπρόθεσμο ορίζοντα θα πρέπει να αρχίσετε να σκέφτεστε πώς να οικοδομήσετε νέες οικονομικές και κοινωνικές σχέσεις. Ως προς αυτό το σημείο, πιστεύω ότι η όλη συζήτηση για την σχέση μεταξύ του ΣΥΡΙΖΑ με τα κινήματα είναι θεμελιώδες ζήτημα. Ο ΣΥΡΙΖΑ οφείλει να δει τον εαυτό του ως την πολιτική πτέρυγα των

κοινωνικών κινημάτων. Δεν πρέπει να έχει οποιαδήποτε φιλοδοξία να χρησιμοποιήσει τα κοινωνικά κινήματα ως αγωγούς της πολιτικής του. Είναι αναγκαίο βέβαια, να διατηρήσει πολύ στενές σχέσεις με αυτά αφού εκεί βρίσκεται η βάση στηριξής του. Τα πολιτικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και κυρίως αυτά που δρουν μέσα στα κινήματα πρέπει να θέσουν το ερώτημα: «πείτε μας τι θέλετε και θα προσπαθήσουμε να το κάνουμε». Στην περίπτωση αυτή δεν θα έχουμε να κάνουμε με κάποιες μεταρρυθμίσεις του ελληνικού κράτους αλλά με έναν μετασχηματισμό της ουσίας των πολιτικών κομμάτων και του τρόπου λειτουργίας τους στον κρατικό μηχανισμό. Αυτό είναι πολύ κρίσιμο για ένα νέο μοντέλο άσκησης πολιτικής και μπορεί να αναδείξει μια νέα στρατηγική, τις λεπτομέρειες της οποίας δεν μπορούμε να τις γνωρίζουμε εκ των προτέρων, αλλά που θα μπορούσαν να αφορούν την δημιουργία συνεταιρισμών την πραγματοποίηση συνεντεύσεων στις γειτονιές που να έχουν πραγματική εξουσία σε ζητήματα αστικού σχεδιασμού κλπ. Αυτές είναι κάποιες πρώτες δικές μου σκέψεις, αλλά φυσικά θα μπορούσαν να υπάρξουν και πολλές άλλες πιθανές δράσεις.

Την συνέντευξη πήρε ο Μιχάλης Νικολακάκης.

Παρουσίαση του βιβλίου *Ο Χώρος στην Αριστερή σκέψη* της Ντίνας Βαΐου και του Κωστή Χατζημιχάλη

Αθήνα, 12 Ιουλίου 2012

Την Πέμπτη 12 Ιουλίου 2012, Το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς σε συνεργασία με τις εκδόσεις νήσος διοργάνωσαν εκδήλωση για την παρουσίαση του βιβλίου της Ντίνας Βαΐου και του Κωστή Χατζημιχάλη, *Ο χώρος στην Αριστερή σκέψη* που κυκλοφόρησε πρόσφατα. Η εκδήλωση, που πραγματοποιήθηκε στο κατάμεστο αμφιθέατρο «Άλκης Αργυριάδης» στο κεντρικό κτήριο του Πανεπιστημίου Αθηνών, γνώρισε μεγάλη επιτυχία. Για το βιβλίο μίλησαν η Αθηνά Αθανασίου επίκουρη καθηγήτρια στο τμήμα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου, ο Παύλος Κλαυδιανός οικονομολόγος, δημοσιογράφος και μέλος της εκδοτικής ομάδας της εφημερίδας «Η Εποχή», ο Αριστείδης Μπαλτάς ομότιμος καθηγητής στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο και η Ελένη Πορτάλιου καθηγήτρια στην Αρχιτεκτονική Σχολή του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Την εκδήλωση συντόνισε ο Χάρης Γολέμης διευθυντής του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς.

Τα υλικά της εκδήλωσης πρόκειται να δημοσιευθούν σύντομα στον ιστότοπο του Ινστιτούτου, ενώ το επόμενο τεύχος του ενημερωτικού δελτίου θα περιλαμβάνει μία αναλυτική βιβλιοκριτική γι' αυτήν την πολλή ενδιαφέρουσα έκδοση.

Λ.Κ.

Συνάντηση του ΙΝΠ με εκπρόσωπο του Διεθνούς Κέντρου Μιράντα της Βενεζουέλας

Αθήνα, 18 Ιουνίου 2012

Τη Δευτέρα 18 Ιουνίου επισκέφτηκε το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς ο επικεφαλής οικονομολόγος του Διεθνούς Κέντρου Μιράντα της Βενεζουέλας, Βίκτορ Αλβάρεζ, ο οποίος συναντήθηκε με εκπροσώπους του Ινστιτούτου.

Σκοπός της συνάντησης ήταν η αμοιβαία παρουσίαση της δουλειάς των δύο Ινστιτούτων και η πιθανή συνεργασία τους στο μέλλον. Ο Βίκτορ Αλβάρεζ αναφέρθηκε σε ορισμένες από τις περιοχές που ερευνά το Κέντρο Μιράντα, όπως για παράδειγμα το μοντέλο παραγωγικής ανάπτυξης της Βενεζουέλας και οι τρόποι αξιοποίησης του πετρελαίου σ' αυτό το πλαίσιο, η διαδικασία εκβιομηχάνισης της χώρας στην προοπτική της μετάβασης προς το σοσιαλισμό, οι θεσμικές δυσκολίες που παρουσιάζονται στη διάρκεια του μετασχηματισμού (γραφειοκρατικά εμπόδια που σχετίζονται με τον εργατικό έλεγχο των επιχειρήσεων) καθώς και ζητήματα εκπαίδευσης και κοινωνικής ανάπτυξης.

Η επικοινωνία ανάμεσα στα δύο Ινστιτούτα θα συνεχιστεί το επόμενο διάστημα για την ανταλλαγή χρήσιμων εμπειριών και επεξεργασιών.

Ε.Π.

Διήμερο αλληλεγγύης στον ελληνικό λαό

Λισσαβόνα, 15-16 Ιουνίου
2012

Το Μπλόκο της Αριστεράς οργάνωσε στις 15 και 16 Ιουνίου σειρά εκδηλώσεων αλληλεγγύης προς τον ελληνικό λαό. Το διήμερο ξεκίνησε με τη διεθνή συνάντηση που διοργανώθηκε στην αίθουσα Casa do Alentejo στη Λισσαβόνα με τίτλο « Με τον ελληνικό λαό ενάντια στην Τρόικα». Στην εκδήλωση μίλησαν εκπρόσωποι από το Σιν φέιν, το Μέτωπο της Αριστεράς, του κόμματος της ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ, του Μπλόκο της Αριστεράς και του ΚΕΑ. Όλες και όλοι εστίασαν στον αδιέξοδο χαρακτήρα των πολιτικών λιτότητας που ακολουθείται σε όλη την Ευρώπη και ειδικά στον Νότο. Επισημάνθηκε η ανάγκη διεύρυνσης των πολιτικών αντιστάσεων ενάντια στην ακολουθούμενη πολιτική. Επιπλέον στη συνάντηση αυτή αναλύθηκε από τον ερευνητή του Ινστιτούτου Νίκος Πουλιαντζάς Λουδοβίκο Κωτσονόπουλο ο χαρακτήρας της πολιτικής κρίσης στην Ελλάδα και οι προοπτικές ανάπτυξης της Αριστεράς σε αυτό το νέο πλαίσιο. Η προσέλευση του κοινού ήταν αθρόα και η συμμετοχή του σε αυτή την εκδήλωση αλληλεγγύης εξαιρετικά θερμή.

Οι εκδηλώσεις ολοκληρώθηκαν με συναυλία αλληλεγγύης που διοργανώθηκε στο Largo Camoes και στην οποία έγιναν παρεμβάσεις από τους Francisco Louca και Alsa Sousa εκ μέρους του Μπλόκο της Αριστεράς. Αμφότεροι κατήγγειλαν την καταφανή παρέμβαση των

ευρωπαϊκών ελίτ στην εσωτερική πολιτική κατάσταση υπέρ των δυνάμεων του Μνημονίου της Ελλάδας και εξέφρασαν την αμέριστη συμπαράσταση και αλληλεγγύη τους στον ελληνικό λαό και στον Συριζά. Εκ μέρους του τελευταίου απεύθυνε μήνυμα αλληλεγγύης ο Λουδοβίκος Κωτσονόπουλος.

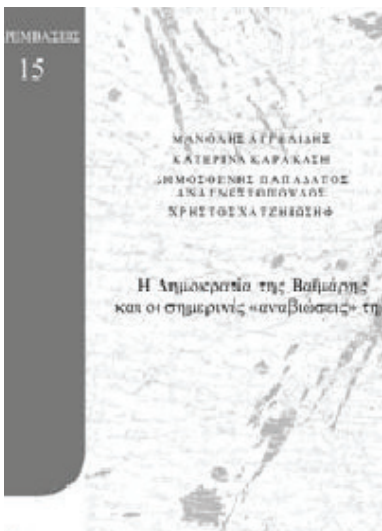
Β.Λ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μετά από απόφαση της Συντακτικής Ομάδας, το Ενημερωτικό Δελτίο θα περιλαμβάνει πληροφορίες για τις εκδόσεις κυρίως, αλλά όχι μόνο, του *INΠ* και του *transform!* Όπως ίσως είναι γνωστό, το *INΠ* εκδίδει μόνο του δύο σειρές: τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ με κείμενα που βασίζονται σε εισηγήσεις διαφόρων εκδηλώσεων του Ινστιτούτου και τους ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ με επιλεγμένα κείμενα γενικότερου ενδιαφέροντος. Τα περισσότερα βιβλία αυτών των σειρών δεν κυκλοφορούν στην αγορά. Επιπλέον, το Ινστιτούτο εκδίδει βιβλία από κοινού με διάφορους εκδοτικούς οίκους. Στο παρελθόν αυτό συνέβη με το ΘΕΜΕΛΙΟ, το ΒΙΒΛΙΟΡΑΜΑ, ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ, ενώ σήμερα υπάρχει στενή σχέση συνεργασίας με τον εκδοτικό οίκο ΝΗΣΟΣ, προϊόν της οποίας είναι μεταξύ άλλων και η ελληνική έκδοση του περιοδικού *transform!*. Αναλυτικές πληροφορίες για όλες τις νέες, αλλά και τις παλιές εκδόσεις υπάρχουν στον ιστότοπο του Ινστιτούτου.

Η Δημοκρατία της Βαϊμάρης και οι σημερινές «αναβιώσεις» της

Έκδοση του Ινστιτούτου Νίκος Πουланτζάς σε συνεργασία με τις εκδόσεις Νήσος (διαστάσεις 13,8-20,6 cm, 99 σελ., ISBN 978-960-9535-39-0)

Κυκλοφόρησε από το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς και τις εκδόσεις Νήσος το 15ο βιβλίο της σειράς Παρεμβάσεις με τίτλο: *Η Δημοκρατία της Βαϊμάρης και οι σημερινές «αναβιώσεις» της*.

Η έκδοση αποτελεί συλλογή κειμένων που βασίζονται στις εισηγήσεις της εκδήλωσης με τον ομώνυμο τίτλο που διοργάνωσε το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς στις 6 Απριλίου 2012, στο Πάντειο Πανεπιστήμιο.

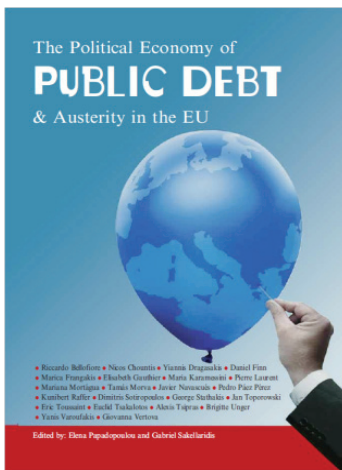
Το βιβλίο προσεγγίζει με μια κριτική ματιά τις απόπειρες «αναβίωσης» του ιστορικού παράδειγματος της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης στη σημερινή πολιτική σκηνή της Ελλάδας. Αυτές έχουν ως βασικό στόχο τη συσχέτιση των κοινωνικών αντιδράσεων ενάντια στις πολιτικές λιτότητας με έναν πολιτικό εξτρεισμό που απειλεί τη Δημοκρατία της Μεταπολίτευσης, η οποία αναμένεται να ακολουθήσει τη μοίρα της Γερμανίας του μεσοπολέμου, εκτός κι αν καταπολεμηθεί δραστικά η πολιτική ανομία των «άκρων». Απέναντι σε αυτή την επιλεκτική χρήση της ιστορίας, τα κείμενα που συγκεντρώνονται στην παρούσα έκδοση αναδεικνύουν τον ατελέσφορο, επιστημονικά και πολιτικά, χαρακτήρα της αναζήτησης ιστορικών «αναλογιών» στη σημερινή πολιτική πραγματικότητα με την πολιτική σκηνή της Βαϊμάρης.

Αναλυτικά τα κείμενα που περιλαμβάνονται στον τόμο είναι: *Χρήστος Χατζηιωσήφ*: «Η Δημοκρατία της Βαϊμάρης και η απειλή των άκρων: Το ατελέσφορο των ιστορικών αναλογιών», *Δημοσθένης Παπαδάτος-Αναγνωστόπουλος*: «Δημοκρατία στα άκρα: εκσυγχρονισμός και ναζισμός στη μεσοπολεμική Γερμανία», *Μανόλης Αγγελίδης*: «Βαϊμάρη: Σύνταγμα και έκτακτη ανάγκη», *Κατερίνα Καρακάση*: «Πολιτικοποίηση της αισθητικής και αισθητική της πολιτικής. Η τέχνη στη Δημοκρατία της Βαϊμάρης».

Λ.Κ.

Η πολιτική οικονομία του δημόσιου χρέους και της λιτότητας στην ΕΕ (The Political Economy of Public Debt and Austerity in the EU)

Έκδοση του δικτύου transform! europa σε συνεργασία με τις εκδόσεις Νήσος. (διαστάσεις 17x-24 cm, 290 σελ., ISBN 978-960-9535-46-5)

Στο προηγούμενο τεύχος του ενημερωτικού μας δελτίου παρουσιάσαμε το υπό έκδοση βιβλίο του δικτύου transform! «Η πολιτική οικονομία του δημόσιου χρέους και της λιτότητας στην ΕΕ» την έκδοση του οποίου επιμελήθηκαν οι συνεργάτες του Ινστιτούτου Νίκος Πουλιαντζάς Έλενα Παπαδοπούλου και Γαβριήλ Σακελλαρίδης.

Μπορείτε να δείτε τα περιεχόμενα του βιβλίου, το οποίο θα είναι διαθέσιμο στο Θερινό Πανεπιστήμιο του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς στην Πορταριά, παρακάτω:

LIST OF CONTENTS

FOREWORD

INTRODUCTION

Elena Papadopoulou, Gabriel Sakellariadis

SECTION 1

Understanding the European debt crisis in a global perspective

- George Stathakis- The world public debt crisis

- Brigitte Unger- Causes of the Debt Crisis: Greek Problem or Systemic Problem?

- Euclid Tsakalotos- Crisis, Inequality and Capitalist Legitimacy

- Dimitris Sotiropoulos- Thoughts on the On-going European Debt Crisis: A New Theoretical and Political Perspective

SECTION 2

The management of the debt crisis by the EU and the European elites

- Marica Frangakis – From Banking Crisis to Austerity in the EU- The Need for Solidarity

- Jan Toporowski – Government Bonds and European Debt Markets

- Riccardo Bellofiore - The postman always rings twice: The euro crisis inside the global crisis.

SECTION 3

Facets of the social and political consequences of the crisis in Europe

- Maria Karamessini – Global Economic Crisis and the European Union- Implications, policies and challenges

- Giovanna Vertova- Women on the Verge of a Nervous Breakdown: The Gender Impact of the

Crisis

- Elisabeth Gauthier- The Rule of the Markets: Democracy in Shambles

SECTION 4

The PIGS as (scape)goats

- Portugal- Marianna Mortagua

- Ireland- Daniel Finn

- Greece- Eric Toussaint

- Spain- Javier Navascués

- Hungary- Tamás Morva

SECTION 5

Overcoming the crisis: The imperative of alternative proposals

- Yiannis Dragasakis- A radical solution only through a common Left European strategy

- Kunibert Raffer - Insolvency Protection and Fairness for Greece: Implementing the Raffer Proposal

- Pedro Páez Pérez- A Latin-American Perspective on Austerity Policies, Debt and the New Financial Architecture

- Nicos Chountis- The Debt crisis and the Alternative Strategies of the Left

- Yanis Varoufakis- A Modest Proposal for Overcoming the Euro Crisis

SECTION 6

The crucial role of the European Left- Political interventions

- Alexis Tsipras- A European Solution for a European Problem: The Debt Crisis as a Social Crisis

- Pierre Laurent - People Should Not Pay for the Crisis of Capitalism

Ε.Π.

Το 10ο τεύχος του περιοδικού transform!

Το 10ο τεύχος του περιοδικού transform! με τίτλο «Ευρώπη: Η δημοκρατία σε κίνδυνο» εκδόθηκε πρόσφατα στα ελληνικά. Παρακάτω μπορείτε να δείτε τα περιεχόμενά του:

Σημείωμα του συντονιστή έκδοσης

Εισαγωγικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση

Για την Αριστερά

Για μια αριστερή στρατηγική Μπομπ Τζέσοπ

Η κρίση της Ευρώπης. Στοιχεία μιας πολιτικής στρατηγικής Φρανσίσκο Λούσα

Σκέψεις για μια επίκαιρη αφήγηση για την Αριστερά Ντίτερ Κλάιν
Το ατελέσφορο του ρεφορμισμού
Κέντρο Μαρξιστικών Κοινωνικών Σπουδών

Η δημοκρατία σε κίνδυνο

Από την ολιγαρχία στη νέα πρόκληση της παγκόσμιας

πολιτικής
Ερβέ Κεμπφ

Αντίσταση στους δαίμονες της απελπισίας, της απόγνωσης και της αδράνειας
Κωνσταντίνος Τσουκαλάς

Η απειλή της λαϊκιστικής Δεξιάς
Βάλτερ Μπάγερ

Ευρωπαϊκή Ένωση: απομάκρυνση από τη δημοκρατία
Φράνκο Ρούσο

Οικονομική δημοκρατία: μια εναλλακτική για την Ευρώπη;
Γιοαχίμ Μπίσοφ, Ρίχαρντ Ντέτγκε

Η Αριστερά, η νεολαία και το πολιτικό πρόγραμμα
Συνέντευξη της Ρένας Δούρου

Ευρώπη: Κρίση και εναλλακτικές προοπτικές

Οι γυναίκες αντιμέτωπες με την κρίση και τη λιτότητα
Κριστιάν Μαρτί

Μπορούμε να σχεδιάσουμε ένα ευρωπαϊκό Νιου Ντιλ για τον 21ο αιώνα;
Ζακ Ριγκοντιά

Μια προοδευτική ευρωπαϊκή απάντηση στην κρίση της Ευρωζώνης
Τρέβορ Έβανς

Έκκληση για έναν ευρωπαϊκό κατώτατο μισθό
Στεφάν Μπουκέν

Ο θρίαμβος των αποτυχημένων ιδεών
Στέφεν Λέντορφ

Οι διανοούμενοι και η πολιτική
Σία Αναγνωστοπούλου

Μετανάστευση

Η μετανάστευση των Ρομά στην ΕΕ: μια εθνοτική μειονότητα στην καρδιά της ευρωπαϊκής πολιτικής
Μανουέλα Κροπ, Άννα Στρίτχορστ

Η μετανάστευση είναι καλή, η μετανάστευση είναι κακή, η μετανάστευση είναι (γεγονός)
Ούλρικε Κρου

Ευρωπαϊκή μετανάστευτική πολιτική: πολύ κακό για μια από τα ίδια
Κορνέλια Ερνστ, Λόρεντς Κρέμερ

Μεταναστευτικές πολιτικές στην Ιταλία: δικαιώματα, κινήματα και φυλακίσεις
Ντάριο Στέφανο Ντελ' Άκουιλα

Ανταποκρίσεις

Οι εκλογές στην Ελλάδα μήνυμα αλλαγής για την Ευρώπη
Δημήτρης Καραμάνης

Εκλογές στη Γαλλία: ένα μέτωπο της Αριστεράς που εδραιώνεται παρά την υποχώρηση της δημοκρατίας
Λουί Βεμπέρ

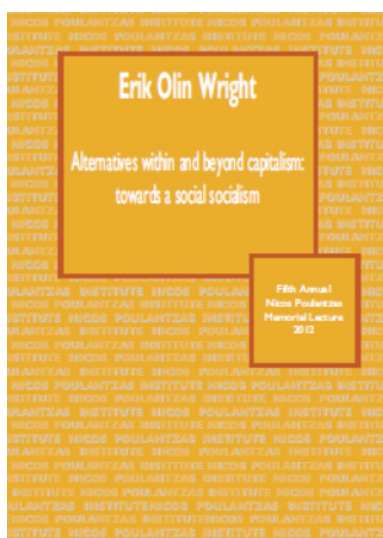
Η πολιτική λιτότητας στην Ουγγαρία
Ταμάς Μόρβα

Κίνα: νέες προοπτικές μετά τις μεγάλες απεργίες του 2012
Ντομινίκ Μπαρί

Βιογραφικά σημειώματα

Πραγματικές ουτοπίες στον καπιταλισμό και πέρα από αυτόν. Παίρνοντας στα σοβαρά το κοινωνικό στοιχείο στο σοσιαλισμό

Αγγλική έκδοση της 5ης Ετήσιας
Διάλεξης στη μνήμη του Νίκου
Πουланτζά.

Κυκλοφόρησε στα αγγλικά από τις εκδόσεις Νήσος και το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς η 5η ετήσια διάλεξη στην μνήμη του Νίκου Πουλαντζά με τίτλο «Real Utopias in and beyond Capitalism: Taking the “social” in Socialism Seriously». Ομιλητής ήταν ο Έρικ Όλιν Ράιτ, καθηγητής στο πανεπιστήμιο του Γουισκόνσιν και πρόεδρος της Αμερικανικής Κοινωνιολογικής Εταιρίας. Η έκδοση περιλαμβάνει και την εισαγωγική ομιλία του Ευκλείδη Τσακαλώτου καθηγητή του πανεπιστημίου Αθηνών.

Τον Σεπτέμβρη πρόκειται να κυκλοφορήσει η ελληνική μετάφραση της διάλεξης.

Β.Λ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Θερινό Πανεπιστήμιο του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς 2012, Πορταριά Πηλίου 17- 22 Ιουλίου

Πρόγραμμα

Τρίτη 17 Ιουλίου

Φεμινιστική Ημέρα για το Φύλο
(οργανώνεται από το Φεμινιστικό
Δίκτυο τη Ευρωπαϊκής
Αριστεράς)

Θεματικός άξονας:
ΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΚΑΙ
Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΩΣ ΠΥΡΗΝΑΣ ΜΙΑΣ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

16.00-18.00

Εναρκτήρια Ολομέλεια, μήνυμα
καλωσορίσματος

Εισαγωγή στην οικονομία των
υπηρεσιών φροντίδας
- Κρίστα Βίχτερικ (Δημοσιογράφος,
κοινωνιολόγος, φεμινίστρια
ακτιβίστρια, Γερμανία)

Κριτική της σπουδαιότητας και
των συνθηκών των υπηρεσιών
φροντίδας στο νεοφιλελεύθερο
καπιταλισμό
- Ρόζα Λούντ (Βουλευτής της
Κοκκινοπράσινης Συμμαχίας,
Δανία)
- Μαρία Καραμεσίνη (Καθηγήτρια,
Πάντειο Πανεπιστήμιο,
Ελλάδα)

Πώς η φροντίδα της μητέρας μου
άλλαξε τη ζωή μου
- Μπάρμπελ Ντάνεμπεργκ
(Συγγραφέας, Κομμουνιστικό
Κόμμα Αυστρίας, Αυστρία)

18.30-20.30
2 εργαστήρια

1) Συλλογικά αγαθά και υπηρεσίες
φροντίδας
- Κρίστα Βίχτερικ (Δημοσιογράφος,
κοινωνιολόγος, φεμινίστρια
ακτιβίστρια, Γερμανία)
- Ρόζα Λούντ (Βουλευτής της
Κοκκινοπράσινης Συμμαχίας,
Δανία)

2) Προοπτικές της αμοιβόμενης
και μη αμοιβόμενης γυναικείας
εργασίας
- Μπάρμπελ Λάνγκε
(Εκπρόσωπος Γυναικών
Δασκάλων & Νηπιαγωγών, Η
Αριστερά, Γερμανία)
- Γκιζέλα Νότζ (Επιστήμονας
φεμινίστρια, Γερμανία)

Τετάρτη 18 Ιουλίου

9.00- 11.00

Σεμινάριο: Βασικό εισόδημα,
ιδιότητα του πολίτη, εισόδημα
αυτοδιάθεσης
Συντονίστρια: Ίμμα
Μπαρμπαρόσα (Ιταλία)
- Ελεονόρα Φορένζα
(Κομμουνιστική Επανάδρυση,
Ιταλία)
- Γκούνα Στάρκ (Κοκκινοπράσινη
Συμμαχία, Δανία)
- Δέσποινα Σαγγανά (Συνασπισμός,
Ελλάδα)
- Σουζάνε Εμπάχερ (Κομμουνιστικό
Κόμμα Αυστρίας, Αυστρία)

11.30 -13.30

Τελική Ολομέλεια: Η φεμινιστική
συνεισφορά στον κοινωνικό &
οικολογικό μετασχηματισμό της
κοινωνίας

Αναφορές από τα
εργαστήρια
- Ρόζα Λούντ ή Μαρία
Καραμεσίνη
- Κριστιάνε Ρέιμαν
(Δημοσιογράφος, Die Linke,
Γερμανία)

17.00-18.00

ΑΝΟΙΓΜΑ ΤΟΥ ΘΕΡΙΝΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 2012
Μηνύματα καλωσορίσματος

18.00-21.00

1ος Θεματικός Άξονας:
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝΤΑΣ ΤΗΝ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ
ΚΡΙΣΗ – ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΝΕΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ολομέλεια

Συντονισμός - εισαγωγή:
Παναγιώτης Πάντος (Ινστιτούτο
Νίκος Πουланτζάς, Ελλάδα)
- Φρανσίν Μέστρουμ
("Παγκόσμια Κοινωνική
Δικαιοσύνη", ομάδα εργασίας του
transform!, Βέλγιο)
- Πέτρος Λινάρδος Ρυλμόν
(Ινστιτούτο Εργασίας ΙΝΕ/ΓΣΕΕ,
Ελλάδα)

6 Παρουσιάσεις

- Νικήτας Κανάκης (Πρόεδρος του
ελληνικού τμήματος των Γιατρών
του Κόσμου, Ελλάδα)
- Αποστόλης Λαζάρου (Δίκτυο
Ανταλλαγής και Αλληλεγγύης

- Ηλίας Ζιώγας (Συλλογικότητα “Σπόρος”, Ελλάδα)
- Φρανσέσκο Πιόμπιτσι (“Μπριγάδες Ενεργού Αλληλεγγύης”, Ιταλία)
- Ράφα Μαγιοράλ (“Πλατφόρμα Πληγέντων από Υποθήκες”, Ισπανία)
- Μαρία Λιάπη (Ευρωπαϊκό Δίκτυο Κατά της Φτώχειας, Ελλάδα)

21.00

Δείπνο

Πέμπτη 19 Ιουλίου

2ος Θεματικός Άξονας:
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΑΥΤΑΡΧΙΚΟ
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ. ΓΙΑ ΜΙΑ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ,
ΕΙΡΗΝΙΚΗ, ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ
ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

10:00-13:00

4 Σεμινάρια

- 1) Είναι ο φεμινισμός εκτός μόδας ή τον χρειαζόμαστε ακόμη;
Συντονισμός-εισαγωγή: Τζούντιθ Μόρβα (Μόντ Ντιπλοματίκ, Ουγγαρία)
- Γκίτε Πέντερσεν (Κοκκινοπράσινη Συμμαχία, Δανία)
- Τζιοβάννα Καπέλι (Μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΚΕΑ, Κομμουνιστική Επανάδρυση, Ιταλία)
- Κλάρα Αλόνσο (Κομμουνιστικό Κόμμα Ισπανίας, Ισπανία)
- Μπίργκε Κροντόφερ (Τρανσφόρμ Αυστρίας, Αυστρία)

- 2) Οικοδομώντας μια πραγματική δημοκρατία
Συντονισμός-εισαγωγή:
Ηλίας Χρονόπουλος (Μέλος της Γραμματείας του Κ.Σ.

- της Νεολαίας Συνασπισμού, Ελλάδα)
- Τασία Χριστοδουλοπούλου (Μέλος της Γραμματείας του ΣΥΡΙΖΑ, Ελλάδα)
- Αλέσιο Κιάτσι (Ένωση για το Περιβάλλον και τη Συμμετοχή του Δήμου Καπανόρι, Ιταλία)
- Πέτερ Φλάισνερ (Πρόεδρος του Τρανσφόρμ Αυστρίας, Αυστρία)
- Σίλια Μπάρα Όμαρσντότιρ (Καθηγήτρια, Πανεπιστήμιο Ισλανδίας, Ισλανδία)

3) Υπερβαίνοντας την οικολογική κρίση: Ριζοσπαστικές προτάσεις για μια εναλλακτική ανάπτυξη.

- Συντονισμός-εισαγωγή: Χάρης Κωνσταντάτος (Θεματική Επιτροπή Περιβάλλοντος του ΣΥΡΙΖΑ, Ελλάδα)
- Κορίν Μορέλ Νταρλό (Εθνική Γραμματέας για Θέματα Οικολογίας του Κόμματος της Αριστεράς, Γαλλία)
- Μισέλ Λεβί (Κοινωνιολόγος, Διευθυντής του Γαλλικού Εθνικού Κέντρου Επιστημονικής Έρευνας, Γαλλία)
- Μαρίζα Ματίας (Αντιπρόεδρος του ΚΕΑ, Ευρωβουλευτής του Αριστερού Μπλοκ, Πορτογαλία)

4) Η ιδεολογική πάλη για την ιστορία. Αντίσταση στον ιστορικό αναθεωρητισμό.

- Συντονισμός-εισαγωγή: Σταύρος Παναγιωτίδης (Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς, Ελλάδα)
- Προκόπης Παπαστράτης (Καθηγητής, Πάντειο Πανεπιστήμιο, Ελλάδα)
- Ίννα Σούπακ (Γραμματέας της Ένωσης Κομμουνιστικής Νεολαίας Μολδαβίας, Βουλευτής του Κόμματος Μολδαβών Κομμουνιστών, Μολδαβία)
- Ιλόνα Σβιλίκοβα (Οικονομολόγος,

Τσεχία)
13.30-15.00

Γεύμα

15.00-17.30

4 Σεμινάρια

1) Η νεολαία εν μέσω κρίσης: Επισφάλεια και συλλογική δράση

Συντονισμός-εισαγωγή:
Δημήτρης Καραμάνης (Μέλος του Συμβουλίου του Ευρωπαϊκού Δικτύου Δημοκρατικών Αριστερών Νεολαίων, μέλος της Γραμματείας του Κ.Σ. της Νεολαίας Συνασπισμού, Ελλάδα)

- Μιχάλης Βακαλούλης (Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Παρισιού VIII, Γαλλία/Ελλάδα)

- Ρόζα Λούντ (Βουλευτής της Κοκκινοπράσινης Συμμαχίας, Δανία)

- Μαρίνα Αλμπιόλ (Τοπική βουλευτής της Ενωμένης Αριστεράς στη Βαλένθια, Ισπανία)

- Αντριάνο Κάμπος (“Ανελαστικοί Επισφαλείς”, Πορτογαλία)

2) Μετανάστες: Αλληλεγγύη, συλλογική δράση και κοινός ταξικός αγώνας

Συντονισμός-εισαγωγή: Τασία Χριστοδουλοπούλου (Μέλος της γραμματείας του ΣΥΡΙΖΑ, Ελλάδα)

- Γιάννης Αλμπάνης (Δίκτυο Κοινωνικής Υποστήριξης Προσφύγων & Μεταναστών, Ελλάδα)

- Ανέτε Γκροθ (Βουλευτής της Αριστεράς, Γερμανία)

- Χουάν Γκονζάλες Βιντριάλες (Φόρουμ του Σάο Πάολο, Πορτογαλία)

- Ρειμόν Σοβό (Κίνημα “Χωρίς Χαρτιά”, Γαλλία)

<p>3) Πολιτισμός και κρίση Συντονισμός-εισαγωγή: Όλγα Αθανίτη (Ηθοποιός, μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΚΕΑ, ΑΚΟΑ, Ελλάδα)</p> <p>- Ζοζέ Σοέιρο (Κοινωνιολόγος, "Θέατρο των Καταπιεσμένων", Πορτογαλία)</p> <p>- Γιούχα Πέκα Βαϊσάνεν (Καλλιτέχνης, Γενικός Γραμματέας του Φινλανδικού Κομμουνιστικού Κόμματος, Φινλανδία)</p> <p>- Εύα Μπρένερ (Πειραματικό Θέατρο, Αυστρία)</p>	<p>- Μαρίζα Ματίας (Αντιπρόεδρος του ΚΕΑ, Ευρωβουλευτής του Αριστερού Μπλοκ, Πορτογαλία)</p> <p>- Κωνσταντίνος Τσουκαλάς (Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Αθηνών, Ελλάδα)</p> <p>- Γκάμπι Μίχαλιτς (Οικονομολόγος, πολιτική επιστήμονας, Αυστρία)</p>	<p>15.00-17.30 4 Σεμινάρια</p>
<p>4) Η άνοδος της εθνικιστικής, αυταρχικής και ρατσιστικής Δεξιάς στην Ευρώπη. Ποιές προκλήσεις για την Αριστερά;</p> <p>Συντονισμός-εισαγωγή: Βάλτερ Μπάγερ (Συντονιστής του transform! europe, Αυστρία)</p> <p>- Δημήτρης Χριστόπουλος (Καθηγητής, Πάντειο Πανεπιστήμιο, Ελλάδα)</p> <p>- Γιάν Καβάν (Πρώην Υπουργός Εξωτερικών, Τσεχία)</p> <p>- Ελένη Βαρίκα (Καθηγήτρια, Πανεπιστήμιο Παρισιού VII, Γαλλία/Ελλάδα)</p>	<p>3ος Θεματικός Άξονας: ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ – Η ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ</p> <p>10.00-13.00 Ολομέλεια: Η κρίση στην Ευρώπη ως μέρος της παγκόσμιας κρίσης</p> <p>Συντονισμός-εισαγωγή: Κώστας Ήσυχος (Μέλος της Πολιτικής Γραμματείας του Συνασπισμού, Ελλάδα)</p> <p>- Βάλτερ Πομάρ (Φόρουμ του Σάο Πάολο, Κόμμα Εργαζομένων, Βραζιλία)</p> <p>- Μαϊτέ Μόλα (Αντιπρόεδρος του ΚΕΑ, Κομμουνιστικό Κόμμα Ισπανίας, Ισπανία)</p> <p>- Ρένα Δούρου (Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ, Ελλάδα)</p> <p>- Φάμπιο Αμάτο (Μέλος της Γραμματείας του ΚΕΑ, υπεύθυνος Διεθνών Σχέσεων της Κομμουνιστικής Επανάδρυσης, Ιταλία)</p>	<p>1) Βορράς εναντίον Νότου / Δύση εναντίον Ανατολής: Αποδομώντας τα στερεότυπα Συντονισμός-Εισαγωγή: Νάσος Ηλιόπουλος (Γραμματέας της Νεολαίας Συνασπισμού, Ελλάδα)</p> <p>- Λάουρα Τουόμινεν (Αριστερή Συμμαχία, Φινλανδία)</p> <p>- Πέτγια Ντιμίτροβα (Ένωση Καλών τεχνών, Βουλγαρία/Αυστρία)</p> <p>- Βόλφγκανγκ Γκέρκε (Βουλευτής της Αριστεράς, Γερμανία)</p>
<p>17.30-18.00 Διάλειμμα για καφέ</p>	<p>13.00-15.00 Γεύμα</p>	<p>2) Η ευρωπαϊκή κρίση και η εξέλιξη ενός νέου πολιτικού σκηνοικού Συντονισμός-εισαγωγή: Μπάρμπαρα Στάινερ (transform! europe, Αυστρία)</p> <p>-Ραφαέλα Μπολίνι (ARCI, Ιταλία)</p> <p>-Χάρης Γολέμης (Διευθυντής Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς, Ελλάδα)</p> <p>- Ελιζαμπέτ Γκοτιέ ("Εσπάς Μάρξ", Γαλλία)</p>
<p>18.00-21.00 Ολομέλεια</p> <p>Κρίση, νεοφιλελεύθερη κυριαρχία και μεταδημοκρατία Συντονισμός-εισαγωγή: Λουδοβίκος Κωτσονόπουλος (Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς, Ελλάδα)</p> <p>- Μπόμπ Τζέσοπ (Καθηγητής, Πανεπιστήμιο του Λάνκαστερ, Μεγάλη Βρετανία)</p>	<p>- Βάλτερ Πομάρ (Φόρουμ του Σάο Πάολο, Κόμμα Εργαζομένων, Βραζιλία)</p> <p>- Μαϊτέ Μόλα (Αντιπρόεδρος του ΚΕΑ, Κομμουνιστικό Κόμμα Ισπανίας, Ισπανία)</p> <p>- Ρένα Δούρου (Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ, Ελλάδα)</p> <p>- Φάμπιο Αμάτο (Μέλος της Γραμματείας του ΚΕΑ, υπεύθυνος Διεθνών Σχέσεων της Κομμουνιστικής Επανάδρυσης, Ιταλία)</p>	<p>3) Είναι βιώσιμη η Ευρωζώνη; Συντονισμός-εισαγωγή: Έλενα Παπαδοπούλου (Οικονομολόγος, Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς, Ελλάδα)</p> <p>- Ευκλείδης Τσακαλώτος (Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Αθηνών, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ, Ελλάδα)</p> <p>- Μπίργκιτ Μάνκοφφ (Καθηγήτρια, Σχολή Οικονομικών & Δικαίου του Βερολίνου, Γερμανία)</p> <p>- Μαριάννα Μορτάγκουα (Οικονομολόγος, μέλος της Εθνικής Επιτροπής του Αριστερού Μπλοκ, Πορτογαλία)</p>

4) Πέρα από τον καπιταλισμό (I):
Αλλάζοντας τις χώρες μας, την
Ευρώπη και τον κόσμο
Συντονισμός-εισαγωγή: Ζακ
Φατ

- Γκουίντο Λιγκουόρι
(Επικεφαλής της Διεθνούς
εταιρείας Γκράμισι – International
Gramsci Society, Πανεπιστήμιο
της Καλαβρίας, Ιταλία)

- Κώστας Δουζίνας (Καθηγητής,
Πανεπιστήμιο Μπίρκμπεκ του
Λονδίνου, Μεγάλη Βρετανία/
Ελλάδα)

- Μάργκα Φερέ (Μέλος της
Γραμματείας Προγράμματος
της Ενωμένης Αριστεράς,
Ισπανία)

- Κριστιάνε Ρέιμαν
(Δημοσιογράφος, Φεμινιστικό
Δίκτυο του ΚΕΑ, Η Αριστερά,
Γερμανία)

17.30-18.00

Διάλειμμα για καφέ

18.00-21.00

3 Σεμινάρια

1) Οι γεωπολιτικές επιδράσεις
της κρίσης

Συντονισμός-εισαγωγή: Μαρί-
Κριστίν Βερζιά

- Κλαούντια Χάιντ (Μέλος της
Εκτελεστικής Επιτροπής του ΚΕΑ,
Η Αριστερά, Γερμανία)

- Έρχαρντ Κρόμε (Ίδρυμα Ρόζα
Λούξεμπουργκ, Γερμανία)

- Βάλτερ Πομάρ (Φόρουμ του
Σάο Πάολο, Κόμμα Εργαζομένων,
Βραζιλία)

- Βιβή Κεφαλά (Καθηγήτρια,
Πανεπιστήμιο Αιγαίου,
Ελλάδα)

2) Ευρωπαϊκή Ένωση: Ενοποίηση
ή διάλυση;

Συντονισμός-εισαγωγή: Βάλτερ
Μπάγερ (Συντονιστής του trans-

form! europe, Αυστρία)

- Ίνγκερ Γιοχάνσεν (Μέλος
της Γραμματείας του ΚΕΑ,
Τρανσφόρμ Δανίας, Δανία)

- Μαργκαρίτα Μίλεβα (Μέλος
της Γραμματείας του ΚΕΑ,
Συμπρόεδρος της Βουλγαρικής
Αριστεράς, Βουλγαρία)

- Θεόδωρος Παρασκευόπουλος
(Οικονομολόγος, Ελλάδα)

3) Πέρα από τον καπιταλισμό (II):
Αλλάζοντας τις χώρες μας, την
Ευρώπη & τον κόσμο

Συντονισμός-εισαγωγή: Κατρίν
Σαμαρί

- Γιάννης Μηλιός (Καθηγητής,
Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο,
μέλος της Πολιτικής Γραμματείας
του Συνασπισμού, Ελλάδα)

- Ζοάνα Μορτάγουα (Μέλος
της Εθνικής Επιτροπής
του Αριστερού Μπλοκ,
Πορτογαλία)

- Μαρίνα Αλμπιόλ (Τοπική
βουλευτής της Ενωμένης
Αριστεράς στη Βαλένθια,
Ισπανία)

4) Ένα εκατομμύριο υπογραφές
για μια Ευρωπαϊκή δημόσια
τράπεζα

Συντονισμός-εισαγωγή: Ζαν
Φρανσουά Γκω (υπεύθυνος
για την καμπάνια εκ μέρους του
ΚΕΑ)

- Πιέρ Λοράν (Πρόεδρος του
ΚΕΑ, Εθνικός Γραμματέας του
Γαλλικού Κομμουνιστικού
Κόμματος, Γαλλία)

Τζούντιθ Μόρβα (Μόντ
Ντιπλοματίκ, Ουγγαρία)

- Στέλιος Παππάς (Συνασπισμός,
Ελλάδα)

Σάββατο 21 Ιουλίου

4ος Θεματικός Άξονας:
“ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΩΜΕΝΟΙ”:
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΞΥ

ΚΟΜΜΑΤΩΝ, ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ
& ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ
ΣΕ ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΕΠΙΠΕΔΟ

10.00-13.00

Ολομέλεια

Συντονισμός-εισαγωγή:

Νατάσσα Θεοδωρακοπούλου
(Συνασπισμός, Ελλάδα)

- Πιέρ Λοράν (Πρόεδρος του
ΚΕΑ, Εθνικός Γραμματέας του
Γαλλικού Κομμουνιστικού
Κόμματος, Γαλλία)

- Αλέξης Τσίπρας (Αντιπρόεδρος
του ΚΕΑ, Πρόεδρος του
Συνασπισμού, Πρόεδρος της
Κοινοβουλευτικής Ομάδας του
ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ, Ελλάδα)

- Ορελί Τρουβέ (Συμπρόεδρος
της ΑΤΤΑΚ, Γαλλία)

- Αλεσάντρα Μεκότσι (Υπεύθυνη
Διεθνών Σχέσεων της ΦΙΟΜ,
Ιταλία)

- Ελιζαμπέτ Γκοτιέ (Τρανσφόρμ
Ευρώπης, Γαλλία)

- Φιλίπ βαν Κέιρσμπλικ
(Χριστιανικά Συνδικάτα,
Βέλγιο)

- Γκιζέλα Νοτζ (Φεμινιστικό
Δίκτυο ΚΕΑ, Γερμανία)

13.00-15.00

Γεύμα

15.00-18.00

3 Σεμινάρια

1) Η κρίση δημοκρατίας και
η άνοδος του αυταρχικού
κρατισμού στην Ευρώπη:

Η επικαιρότητα του Νίκου
Πουλαντζά

Συντονισμός-εισαγωγή: Χάρις
Τριανταφυλλίδου (Πολιτική
επιστήμονας, Ινστιτούτο Νίκος
Πουλαντζάς, Ελλάδα)

- Μπόμπ Τζέσοπ (Καθηγητής,
Πανεπιστήμιο του Λάνκαστερ,
Μεγάλη Βρετανία)
- Κωνσταντίνος Τσουκαλάς
(Καθηγητής, Πανεπιστήμιο
Αθηνών, Ελλάδα)
- Σία Αναγνωστοπούλου
(Καθηγήτρια, Πάντειο
Πανεπιστήμιο, Ελλάδα)

2) Ευρωπαϊκά συνδικάτα:
Ανταποκρίνονται στις
προκλήσεις;
Συντονισμός-εισαγωγή:
Λία Φράγκου (Αυτόνομη
Παρέμβαση, Ελλάδα)
- Χάινζ Μπίρμπαουμ (Συνδικάτο
Μετάλλου, Βουλευτής της
Αριστεράς, Γερμανία)
- Αλεξάνταρ Τόντιτς
(Γραμματέας Διεθνών Σχέσεων
των συνδικάτων Σλόγκα,
Σερβία)
- Κάρμεν Ντομίνγκεζ (Εργατικές
Επιτροπές, Ισπανία)
- Κριστιάν Πιλισόφσκι (Γενική
Συνομοσπονδία Εργατών,
Γαλλία)
- Αλεσάντρα Μεκότσι (Υπεύθυνη
Διεθνών Σχέσεων της ΦΙΟΜ,
Ιταλία)

3) "Είμαστε το 99%":
Αναδυόμενοι κοινωνικοί φορείς
εν μέσω κρίσης
Συντονισμός-εισαγωγή:
Γιάννης Μπουρνούς (Μέλος της
Εκτελεστικής Επιτροπής του ΚΕΑ,
μέλος της Κεντρικής Πολιτικής
Επιτροπής του Συνασπισμού,
Ελλάδα)
- Έσθερ Λόπεζ Μπαρσελό
(Ιντιγκνάδος, τοπική Βουλευτής
της Ενωμένης Αριστεράς στη
Βαλένθια, Ισπανία)
- Σταύρος Παναγιωτίδης
(Αγανακτισμένοι, μέλος του
Κεντρικού Συμβουλίου της
Νεολαίας Συνασπισμού,
Ελλάδα)

- Αντριάνο Κάμπος (Κίνημα 12Μ,
Πορτογαλία)
- Κρίστα Βίχτερικ
(Δημοσιογράφος,
κοινωνιολόγος, φεμινίστρια
ακτιβίστρια, Γερμανία)

18.30-19.30
Κλείσιμο του Θερινού
Πανεπιστημίου 2012

20.00
Δείπνο & λαϊκό γλέντι στην
πλατεία της Πορταριάς

Κυριακή 22 Ιουλίου

Πρωί: Αναχωρήσεις λεωφορείων
για αεροδρόμια Αγκιάλου,
Θεσσαλονίκης & Αθήνας.

Σεμινάριο του δικτύου transform! και του Ιδρύματος Ρόζα Λούξεμπουργκ

Το δίκτυο transform! σε συνεργασία με το Ίδρυμα Ρόζα Λούξεμπουργκ διοργανώνει στις 16 με 18 Ιουλίου στην Πορταριά Πηλίου σεμινάριο με στόχο τη διερεύνηση των πρόσφατων εξελίξεων στην Ευρώπη και τις συνέπειές τους για την ευρωπαϊκή Αριστερά. Το σεμινάριο υλοποιείται στο πλαίσιο του προγράμματος του transform! «Στρατηγικές προοπτικές της Ριζοσπαστικής Αριστεράς στην Ευρώπη» και θα είναι ανοικτό στο κοινό.

Το τελικό πρόγραμμα έχει διαμορφωθεί ως εξής:

Δίκτυο transform! Europe – Ίδρυμα Ρόζα Λούξεμπουργκ

«Η ΕΕ και η Αριστερά στον καιρό της κρίσης. Η αριστερή στρατηγική στις συμπληγάδες του εθνικού και του υπερεθνικού πολιτικού στίβου»

16-18 Ιουλίου 2012, Πορταριά

Δευτέρα, 16 Ιουλίου

09.00 – 09.30 χαιρετισμοί

1η συνεδρία

09.30 – 10.30 Αναζητώντας την αριστερή απάντηση στην κρίση: η διαλεκτική ένταση μεταξύ του εθνικού και του ευρωπαϊκού

επιπέδου
Ομιλητές : Φρανκ Ντέππε, Πανεπιστήμιο του Μάρμπουργκ / Κατρίν Σαμαρί, Πανεπιστήμιο Paris Dauphine

10:30 11:30 Συζήτηση (Σχολιασμός: Βάλτερ Μπάγερ, συντονιστής του δικτύου transform!europe)

11:30 – 11:45 Διάλειμμα

11:45 – 12:45 Μελέτες χωρών

Βέλγιο (Γκρέγκορ Μάουζε, Πολιτιστικός Όμιλος Ζοζέφ Ζακμότ)

Σερβία (Βλάνταν Τζέρεμικ, Ίδρυμα Ρόζα Λούξεμπουργκ Νοτιανατολικής Ευρώπης

Δανία (Ίνγκερ Γιόχανσεν, Κοκκινοπράσινη Συμμαχία)

12:45 – 13:45 Συζήτηση

13:45 – 15:30 Γεύμα

2η συνεδρία

15:30-16:30 Για την σωτηρία της δημοκρατίας στην Ευρώπη: τα αριστερά κόμματα και τα κινήματα κατά της λιτότητας και του αυταρχισμού

Ομιλητές: Μιχάλης Σπουρδαλάκης, Πανεπιστήμιο Αθηνών / Γκαμπριέλε Μίχαλιτς, Πανεπιστήμιο της Βιέννης

16:30-17:30 Συζήτηση (σχολιασμός: Γκαμπριέλε Κίκουτ, Ίδρυμα Ρόζα Λούξεμπουργκ)

17:30 – 17:45 Διάλειμμα

17:45 – 18:45 Μελέτες

χωρών

Ισπανία (Χαβιέρ Ναβασκουές, Ίδρυμα Μαρξιστικών Σπουδών, Πανεπιστήμιο της Σεβίλλης)

Ελλάδα (Λουδοβίκος Κωτσονόπουλος-Βαγγιά Λυσικάτου, Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς)

Τσεχία (Γίρζι Μάλεκ, Εταιρία για τον Ευρωπαϊκό διάλογο)

18:45 – 19:45 Συζήτηση Τρίτη, 17 Ιουλίου

3η συνεδρία

09:30-10:30 Τάξεις και ταξική πάλη κατά την διάρκεια της κρίσης: νέες προκλήσεις για την ευρωπαϊκή Αριστερά

Ομιλητές: Ζωή Γεωργίου, συνδικαλίστρια / Αρμάντο Φερνάντεζ Στάινκο, Πανεπιστήμιο Μαδρίτης

10:30-11:30 Συζήτηση (σχολιασμός: Λουδοβίκος Κωτσονόπουλος, Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς)

11:30-11:45 Διάλειμμα

11:45-12:45 Μελέτες χωρών

Αυστρία (Μπάρμπαρα Στάινερ, transform! Αυστρίας)

Γαλλία (Λουί Βεμπέρ, Espaces Marx)

Ιταλία (Ρομπέρτο Μορέα, Transform! Ιταλία)

12.45-13.45 Συζήτηση

13.45-15.30 Γεύμα

4η συνεδρία

15:30 – 16:30 ΕΕ: Διάλυση ή
αυταρχική ολοκλήρωση; :
παλιές και νέες στρατηγικές της
ευρωπαϊκής Αριστεράς

Ομιλητές: Κώστας
Δουζίνας, Πανεπιστήμιο του
Μπίρκμπεκ, Αγγλία / Οζλέμ
Οναράν, Πανεπιστήμιο του
Γουέστμινστερ, Αγγλία

16:30-17:30 Συζήτηση
(σχολιασμός: Ελιζαμπέτ Γκοτιέ,
Espaces Marx)

17:30-17:45 Διάλειμμα

17:45-18:45 Μελέτες
περίπτωσης

Σουηδία (Έντβιν Φρίντ, Κέντρο
Μαρξιστικών Κοινωνικών
Σπουδών)

Γερμανία (Έρχαντ Κρόμε, Ίδρυμα
Ρόζα Λούξεμπουργκ)

Πορτογαλία (Ζοσέ Σοέιρο, CUL-
TRA)

18.45-19.45 Συζήτηση

Τετάρτη, 18 Ιουλίου

5η συνεδρία

10:00 – 13:00 Οι πρόσφατες
εκλογικές αναμετρήσεις στην
Ευρώπη: η αρχή μιας τεκτονικής
μετατόπισης;

Ομιλητές:
Ελιζαμπέτ Γκοτιέ, διευθύντρια
του Espaces Marx

Βάλτερ Μπάγκερ,
συντονιστής του δικτύου
transform!europe

Κορνήλια Χίλντερμπραντ,
υποδιευθύντρια του Ινστιτούτου
Κοινωνικής Ανάλυσης, Ίδρυμα
Ρόζα Λούξεμπουργκ

Χάρης Γολέμης, Διευθυντής
του Ινστιτούτου Νίκος
Πουλαντζάς

Για να μαθαίνετε τα νέα του Ινστι-
τούτου Νίκος Πουланτζάς εγγρα-
φείτε στο μηνιαίο ενημερωτικό
δελτίο στέλνοντας μήνυμα στην
ηλεκτρονική διεύθυνση

info@poulantzas.gr